

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Sadovi slovenske domače politike“.

Slovenski davčni uradnik gosp. Tobias v Smarju je — kakor smo že poročali — premeščen v Obdach na Gorenjem Štajerskem. Tudi »Edinost« je to zabeležila pod zbadljivim naslovom »Sadovi slovenske domače politike« in temu dogodku dodala kratek komentar, ki se glasi tako-le: »Eten za drugim morajo slovenski uradniki v prognanstvo, a med slovensko ljudstvo na Štajerskem se vrši neprestana invazija uradnikov, ki s tem ljudstvom niti obdrevati ne morejo, ker ne znajo njegovega jezika. Uradniki sposobni za obdrevanje z narodom se izganjajo, uradniki ne-sposobni za tako obdrevanje — ki je neizogiben pogoj za res dobro upravo — se pa importirajo. Človek bi menil, da ta visoka birokracija niti ni več pri zdravi pameti, ako ne bi vedel, da je to postopanje narekovano od stalnih, narodu slovenskemu sovražnih namenov. — Kako dolgo še?! vprašuje »Domovina«. Naš odgovor je: tako dolgo, dokler se bomo Slovenci tako nezmislno klali med seboj, da s tem vso našo politiko obsojamo v obnemoglost. Ker si Slovenci s praviim turškim fanatizmom drug drugemu jemljemo veljavo, je naravno, da tudi vsi skupaj nimamo nobene veljave, ne pred sovražnikom, in tudi ne pred prijateljem. Ko se ubijamo sami, nas tem lažje ubijajo drugi. To so sadovi slovenskega boja za »načela«! In da bo kupa krvave ironije polna do vrha, prisegajo vsi z besedo svojo zvestobo narodnemu načelu.«

Slovenska domača politika, to je kranjski boj, je vsega kriv. Kakor kako razodetje se glase te »Edinostine« besede, s tako avtoritativno odločnostjo so povedane in vendar niso drugzga, kakor prav cenene, prav obrabljene fraze, ki morda imponirajo v rojanskem konsumu, drugod pa že davno nikjer več.

Stališče »Edinosti« je skrajno komedno. Boj na Kranjskem je vsega

kriv! Naj se zgodi karkoli, izgovor na kranjski boj drži vedno, da se le s primernim povdankom spravlja pred javnost.

In vendar je ta izgovor prazen in neslan, kajti resnica je, da vzlic nasprotju med obema slovenskima strankama na Kranjskem se je doslej še vedno dosegel skupen nastop za narodno korist izvenkranjskih Slovencev, če so le njihovi zastopniki imeli dobro voljo in sprožili kako akcijo. Naša stranka stoji slej ko prej na stališču, da je narodne interese izvenkranjskih Slovencev vedno brez-pogojno podpirati in se zanje zavzeti, kakor za lastne interese. Treba je le, da legitimni zastopniki izvenkranjskih Slovencev store dotične korake. Naj nam »Edinost« le en slučaj navede, da bi bila naša stranka odklonila sodelovanje pri kaki narodni akciji. Kako pri tem izhajamo med seboj, ne pride v poštev, kajti morda ve celo »Edinost« da se ne gre v državnem zboru zato, kako se posamične stranke med seboj ljubijo, nego kolika je njihova dejanska moč.

Sicer pa imamo boj samo na Kranjskem in na Goriškem. Na Štajerskem, v Trstu in v Istri vlada tista proslavljana sloga, ki jo »Edinost« tako rada nam priporoča. Tam so liberalci — kjer jih je sploh kaj — in klerikalci združeni. Enotna je njih organizacija, edini so v mišljenju in v čustvovanju, vodstvo imajo skupne — vse torej, česar si more srce požele, prav po načelu, ki je čitamo na čelu tržaškega jutranjika, da »V edinosti je moč«.

A kaj vidimo? Kaj so sadovi te politike? Na Štajerskem nismo pridobili čisto nič novega terena, pač pa so prišli okrajni zastopi brežiški, mariborski (novi) in ptujski v nemške roke, celjski okrajni zastop je v nevarnosti.

In v Istri, v tej »Edinosti« najbližji deželi, kako je tam? Reški »Novi List« je pred par dnevi v polemiki z »Obzorom« pokazal, kake so vzlic slogi in edinosti uspehi politike v Istri: sedem izgubljenih ob-

čin v petih letih — in to občin, kjer pravih Italijanov takorekoč sploh ni.

Ali je teh silnih porazov, ki so za slovensko politiko vse drugačne usodne važnosti, kakor premeščenje davčnega uradnika Tobiasa iz Smarja v Obdach tudi krivi kranjski boji za načela — »Edinost« ima načela menda posebno v želodcu — in turški fanatizem na Kranjskem. Saj vlada vendar sloga med Slovenci in Hrvatini na Štajerskem in v Istri, idealno edinstvo, in vendar so politični sadovi tega stanja sami porazi najhujše vrste, porazi tam, kjer bi se s Kranjskega tudi pri najboljši volji ne moglo ničesar storiti, kjer je vse odvisno edinole od delavnosti voditeljev in od zavednosti naroda.

Vzpričo takih sadov, kakršne donaja politika po receptu tržaške »Edinosti« se pač ni čuditi, da nam že presedajo take jeremijade tržaškega lista, kakor je ta, s katero smo se danes bavili.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Poročila o vzrokih katastrofe pred Port Arturjem.

Admiral Togo poroča o napadu na Port Artur dne 13. t. m. tako-le:

Združeno naše brodoge je izvršilo 12. in 13. t. m. osmi napad na Port Artur. Četrta, peti in štirinajsti torpedni oddelek in »Korijo Maru« so se 12. t. m. opolnoči približali vходу v pristanišče. Vkljub sovražnim semaforom se jim je posrečilo na raznih krajih položiti mine. Ob zori 13. t. m. so naše torpedovke zapazile, da se neka ruska torpedovka bliža pristanišču. Po kratkem boju, ki je trajal samo deset minut, se je našim ladjam posrečilo rusko torpedovko potopiti.

Da bi moštvo rešili, nismo imeli časa, ker se je v istem hipu približal »Bajan«. Zapazili smo tudi še drugo rusko torpedovko, ki se je bližala pristanišču iz Liaotšana. Tudi to smo napadli, toda posrečilo se ji je uiti v pristanišče. Mi nismo imeli nikalih izgub,

samo na »Ikazuši« sta bila ranjena dva mornarja. Tretja flotila se je približala zunanji redi ob 8. uri zjutraj in »Bajan« je takoj jel streljati nanjo. V istem trenutku so pripluli iz luke »Novik«, »Askold«, »Diana«, »Petropavlovsk«, »Pobjeda« in »Poltava« in nas napadli. Naše brodoge se je napadu namenoma le slabo odzvalo in se počasi umikalo, dokler nismo sovražnika izvabili na morje kakih 15 morskih milj.

V tem hipu se je pojavila pred sovražnikom naša prva flotila, katero je naša tretja eskadra obvestila s pomočjo brezžičnega brzogaja, in ga napala. Sovražne ladje so poskušale se umakniti v pristan, pri tem pa je »Petropavlovsk« zadel na eno izmed min, ki smo jih na večer položili, in se je potopil ob 10. uri 32 min. predpoldne. Opazili smo tudi, da je bila tudi še poškodovana neka druga ladja, katere identiteta pa radi splošne zmedenosti nismo mogli dognati. Ruskemu brodogu se je končno posrečilo, dospeti v luko. Naše ladje niso bile prav nič poškodovane. Pa tudi sovražnik ni razen že navedenih izgub, kakor se kaže, prav nič trpel. Naše brodoge se je ob 1. uri popoldne umaknilo in se pripravljalo na nov napad.

Ko se je naša mornarica zopet združila, smo 14. t. m. znova odpluli pred Port Artur. Izven pristanišča ni bilo videti nobene sovražne ladje. Ob 1. uri popoldne se nam je pridružilo še nekaj ladij, ki so našle tri od sovražnika položene mine in jih uničile. »Kasuga« in »Nisin«, ki ste bili usidrani pri Liaotšanu, ste to pot prvič posegli v boj. Ko so nove baterije na Liaotšanu omolkile, se je naše brodoge umaknilo izpred Port Arturja ob pol dveh popoldne.

Korespondent angleškega lista »Times« pa poroča o dogodkih pred Port Arturjem takole: V sredo zjutraj je admiral Makarov odplul na morje, da bi napal japonsko eskadro. Njegove ladje so nepoškodovane preplule mesto, kjer so Japonci ponoči položili mine in zasledovale japonsko brodoge, ki se je počasi umikalo in le malo streljalo.

Rusi so bili od pristanišča oddaljeni že 15 milj. Japonske ladje so to potom brezžične telegrafije takoj sporočile admiralu Togu, ki je bil oddaljen 30 milj in ga je zakrivala nepredorna megla. Japonci so že mislili, da se jim je posrečila zvižaja, Ruse izvabiti v nastavljen past, kar je močan veter odstranil meglo in so Rusi zapazili v daljavi glavno japonsko brodoge. Rusko brodoge se je takoj umaknilo, Japonci pa so ga zasledovali. Ako bi bili Rusi le še par milj dalje pluli, ali ako bi se megla ne bila dvignila, bi bili, kolikor se da presoditi, Japonci rusko eskadro uničili ali pa vjeli. Ruske ladje se sicer ubežale japonski premoči, prišle so pa v območje japonskih min. Oklopnica »Petropavlovsk« se je potopila, »Pobjeda« pa je bila poškodovana. »Pobjedi« pa se je navzlic temu posrečilo z ostalimi ladjami, ki so neprestano streljale pred se v vodo, da bi s tem pravočasno povzročile eksplozijo še drugih morebitnih japonskih min, priti v varno pristanišče. Admiral Togo se je nato umaknil.

V četrtek zjutraj so japonske torpedovke in male križarke znova hoteli izvabiti Ruse iz pristanišča in ker se jim to ni posrečilo, se je Togo v petek vrnil pred Port Artur in ga jel bombardirati.

O pogibelji »Petropavlovsk« pa se širi še druga verzija. Po tej vesti ni postal »Petropavlovsk« žrtev japonske mine, ali sovražnega torpeda, marveč žrtev zločina, ki so ga zakrivali Japonci ali Kitajci. Eksplozija se je namreč pripetila v skladišču za premog, kjer so Kitajci, ali kot Kitajci preoblečeni Japonci nastavili hudičev stroj. Koliko je na tej vesti resnice, se ne ve; vsekakor pa je zelo dvomljiva, da bi bili Rusi tako neoprezni, da bi spuščali tujce v skladišča svojih vojnih ladij. — V Petrogradu pripovedujejo, da je Makarov, čigar ime pomenja v japonskem jeziku, kar je zelo čudno, »izgubljenec«, v Port Arturju vzkliznil: Jaz sem tukaj jetnik in ne morem izvršiti nobenega načrta. Kar naj bi jaz storil, bi se že zdavna pred mano moralo storiti. Sedaj je prepozno. Stari general Dragomirov

LISTEK.

Ksaver Meško: Ob tihih večerih.

Ljubljana 1904. — Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

II.

»Ob tihih večerih« obsega nadalje trije povesti, v katerih je razpredel Meško epske motivé. V težkih, svinčenih slikah nam riše svoje tragedije, niti enkrat ne posije vesela luč v to tesno atmosfero, in takoj ob začetku slutimo z gotovostjo, da se bo končala slika z mračno pointo.

»Na sveti post« je vstala mlada vdova »Anka Slaničeva« in šla v mesto po opravilih. Dan pred Božičem je, zunaj zima, zunaj mraz. In ko slišimo te težke akorde, v katerih nam opisuje Meško mlado vdovo, njeno življenje, njeno rod-bino, smo prepričani, da ji proti smrti pogibel. Na povratku iz mesta zmrzne revica. Ako se malo

zatopimo v realno življenje, se nam ta konec ne zdi kar tako mogoč. Predstavljamo si mlado kmetico, katero čaka doma četrto mladih, zdravih otrok, in bogme, takšne ne prepustim rad smrti. Kmečko življenje je žilavo, na deželi ne zmrzu-jemo kar tja v en dan. Meškovi junaki preradi zmrznejo; spominjamo se več njegovih črtic z enakim koncem. Dejanja ne zna komplicirati, tudi njegove osebe so premalo realne. Drugače je seveda z njihovo logijo, tu je Meško mojster. Slikanje dušnih pojavov, izvajanje čustev, to je njegovo polje. — Koča Anke Slaničeve je stala četrto ure od sela, na samoti, ob gozdu, in tu so čakali mamico njeni otroci; lepo je popisano to čakanje, otroški strah, ko je nekaj trkalo na okna in se je materin duh vrnil k malim.

»Pozabljenec« je ležala na trdi postelji Jera Močnikovica in umirala — to je prizorišče druge povesti. V koči je stanovala, sredi lesa, oddaljena od vasi, proč od ljudi, osamljena. In spominja se svojega moža, svojih otrok. Ponoči nekaj po-

trka na okno, in zasliši možev klic. Spoznala je njegov glas, ali moža ni k njej. Umrl je v tujini in njegov duh je prišel k njej. »Mrtvi kličejo. mora slediti — mrtvim se ne sme in ne more ustavljati.«

»Mati«. Duh njenega sina se pred smrtjo vrne k njej. Vedela je takoj: umrl je in prišel, da jo pokliče za seboj. — A duh njene hčerke Anke se ne vrne k njej, in mati ve, da hči še živi v tujem mestu blodno življenje. — Ta črtica je pisana pretresljivo, dramatično, umirajoča mati se spominja svojega življenja v vseh detajlih, vseh sličicah in posameznostih. To je opisano z umetniško rutino, plastiko in fino psihologijo.

»Ciganček« je naslov nadaljnje črtice. Najdenček je bil; našli sta ga sestre Repičevki. Stanovali sta v bajti, zadnji v vasi, nekoliko oddaljeni od drugih hiš. Opazil bo vsakdo, da je milie u v teh treh črticah, katere sem omenil, skoro popolnoma taisti. Dve enaki sličnosti, ki se večkrat ponavljajo, sem že navedel. Vse pa doka zujejo, da Meško v svojih črticah ni mnogostransk umetnik, da je njemu

zunanje dejanje, zunanja karakteristika postranska stvar, in da obdeluje s posebno ljubeznijo le dušno življenje svojih oseb, da je Meško pač izvrsten psiholog, a ne tako dober pripovedovalec. Več raznoterosti bi želeli, ker le potem je spis res dovršeno umetniško delo, ako harmonira psihologija z zunanjim slikanjem.

»Ciganček« rase in v njem se razvija dušno življenje, in čimdalje ga opazujemo, nam postaja jasnejše, da mu je Meško dal svojo dušo, polno hrepenenja, vročega koprnjenja za neznano srečo. Značaj Lesjakovega Jakoba pa se le v tem razlikuje od cigančkovega, da je že razvit, da je že dozorel, a ciganček se šele spopolnjuje, poglablja, širi obzorje. Goslar Jakob je orisan lepo in dovršeno; fantazija Meškova ga je okrasila z romantičnimi lastnostmi, z goslami značarati v dušah svojih poslušalcev, a vedno hrepeni po bajnem svetu tam zunaj, kjer je radost, kjer je sreča. Jakob govori o svetu svojih sanj, in nekdo ga prekine: »Lepo si govoril, a res ni!«. S čudo-

vito poezijo je naslikan ta svet, o katerem sanjarijo Meškovi junaki.

A cigančka Lekseja Meško ni pustil v ta svet. Zakaj mu je privedel na pot zlobno karikaturu, pastirja Pavla, ki mu razbije gosli in uniči življenje? Leksej je znal že gosti s prirojenemu mu virtuoznostjo in sladke glasove je znal izvabljati iz svojih strun, s katerimi je mamil vso vas, kadar je sanjari o čarobnem svetu in o neznani sreči. Vse lepše bi izzvene cigančkove gosli, da ga je Meško pustil z gorskega zakotja med svet. Strune bi pele pesem o razočaranju, o neutешljivem hrepenenju, o neznani in nikdar najdeni sreči. To bi bil harmoničen konec tej romanci, a končala se je z neubranim akordom.

S tem sem v glavnem izdrl svoje vtise, ki mi jih je dala ta Meškova knjiga. Ž njo je pokazal vno-vič, da je velik umetnik sanjave, pesniške duše. Slog mu je bogat, jezik krasen. Meško zasluži v krogu naših pisateljev veliko pozornost in je značilna osebnost v našem slovstvu.

I. Jarošlavič.

pa je baje rekel: Japonci se vojujejo z nami z minami, mi pa z njimi z boji in službami.

Vojni svet v Petrogradu.

Berolinski listi poročajo iz Petrograda, da se je v soboto zvečer v zimski palači pod predsedstvom carja Nikolaja sestel poseben vojni svet, ki je razpravljal o položaju na Daljnem Vztoku. Predmet diskusije je bil zlasti položaj v Port Arturju, ki je nastal vsled pogibelji oklopnice „Petrovavlovsk“.

Dasi se skrbno čuva, da bi se ne izvedelo, kaj se je sklenilo pri tem posvetovanju, vendar je prišlo toliko v javnost, da je vojni svet po temeljitem in vsestranskem razmotrivanju prišel do prepričanja, da je še sedaj položaj na Daljnem Vztoku vključno izgubi „Petrovavlovsk“ neizpremenjen. Utrdilo v Port Arturju in topovi oklopnice in križark zadostujejo popolnoma za obrambo trdnjave in luke.

Izkrcanje Japoncev pred Port Arturjem?

Iz Tiencina se poroča, da se je videla močna japonska mornarica, obstoječa iz 70 transportnih ladij, ki je plula proti Kinčavu, ki leži severno od Port Arturja. Druga vest pa celo zatrjuje, da so se Japonci že izkrcali v neposredni bližini Port Arturja. Dasi razni nemški listi to vest z vsoto resnostjo beležijo, vendar je popolnoma neverjetna, ker je popolnoma izključeno, da bi se mogli Japonci izkrcati pri Port Arturju, dokler niso popolnoma uničili portarturske eskadre in zavzeli trdnjave.

Požrtvovalni car.

V »Petit parisien« dementuje neki ruski diplomat vsa poročila, da bi Rusija nameravala v inozemstvu najeti večje posojilo. Dotični diplomat ima izborne zveze in uživa največje zaupanje carja samega. Po njegovem zatrdilu se je car Nikolaj, ki ima osebno ogromno premoženje in ima samo v inozemskih bankah naloženih 800 milijonov rubljev, odločil, da dvigne vse te vloge in jih naloži v ruski banki. Obenem pa je tudi izjavil, da bo to svoto v slučaju potrebe posodil ruskemu narodu brez obresti in kakršnegakoli jamstva, ne da bi se določilo, kdaj bi bilo treba ta dolg vrniti.

General Kuropatkin admiralu Skridlovu.

Admiral Skridlov je dobil na potu v Petrograd v Harkovu brzjavko vrhovnega poveljnika ruske armade na Daljnem Vztoku generala Kuropatkina iz Liaojanga, ki se glasi: »Pozdravljam Vas in Vam čestitam k imenovanju na težavno, toda važno in slavno mesto. Vaš častilec Kuropatkin.«

Baltiško brodovje.

Iz Petrograda se poroča, da se z naporom vseh sil deluje na to, da

bi bilo čim prej mogoče poslati baltiško brodovje na Daljni Vztok. V uradnih krogih se zatrjuje, da bo ta eskadra najkasneje koncem prihodnjega meseca odplula iz Kronštata. Ako se to uresniči, bo ista dospela že koncem julija na bojišče, v katerem času se bodo potem bile odločilne bitke na morju med Rusi in Japonci.

Japonsko brodovje.

Admiral Togo še ima 3 nepoškodovane oklopnice in sicer »Mikaza«, admiralska ladja, »Asahi« in »Hacuzek«. Vladojedelnici se radi popravila nahajajo 3 oklopnice: »Šikišima«, ki je 24. sušca izgubila stroj in dimnike, »Jašima« in »Fugia«, ki ste bili v boju dne 25. svečana močno poškodovani.

Podadmiral Kamimura še ima 6 nepoškodovanih oklopnih križark in sicer: »Idzumo«, »Ivato«, »Jakumo«, »Azuma«, »Nisina« in »Kasuga«. Od te eskadre ste poškodovani 2 križarki »Asama«, havariirana 9 svečana pred Čemulpom, in »Tokiva«, obe ladji se sedaj nahajata v ladjedelnici v Nagasaki.

Podadmiral Deva Siheto še ima tri nepoškodovane križarke: »Kasagi«, »Hitoe« in »Jošino«. Križarka »Takasage« od njegove eskadre je bila 9. sušca pred Port Arturjem močno poškodovana.

Podadmiral Uriu poveljuje eskadri, obstoječi iz križark 3. razreda »Akitsušima«, »Suma«, »Tsušima«, »Sijoda«, »Naniva« in »Idzumi«. Od tega brodovja je bila poškodovana »Mitaka«, potopila pa se pred Čemulpom dne 9. svečana križarka »Takačino«. Od torpedovk je izgubilo japonsko brodovje 3 ladje. Razen tega ladjevja je imela Japonska ob začetku vojne še: 4 torpedne križarke »Čihaja«, »Jajejama«, »Tutsuta« in »Mijaka«, 20 torpednih lovcev, 18 torpedovk I. vrste, 31 II. vrste in 28 III. vrste.

Kar se torej tiče oklopnih križark in torpedovk še sedaj japonsko brodovje nadkriljuje rusko, na Daljnem Vztoku se nahajajočo eskadro.

Kolikor se dá povzeti iz poročil v boju pred Port Arturjem dne 13. t. m., se ga je udeležilo združeno brodovje admiralata Toga in Uria, obstoječe iz 3 oklopnice, 6 oklopnih in 10 navadnih križark in iz primerne števila torpedovk.

O parlamentarnem položaju.

Dunaj, 18. aprila. Parlamentarne komisije mladočeskega kluba, čeških agrarcev in Jugoslovancev so izdale na današnji konferenci sledeči komuniké: Razpravljalo se je o

političnem položaju ter se sklenilo, da je počakati najprej klubove odločitve in potem se komisije še enkrat zberejo k posvetovanju. — Parlamentarna komisija mladočeskega kluba je imela popoldan zopet posvetovanje. Sklepi se predložijo jutri plenumu mladočeskega kluba in jugoslovanskemu klubu v odobrenje. Splošno se pričakuje, da se klubi izrečejo za volitev delegacije.

Dunaj, 18. aprila. V Matznu je imel včaraj dr. Lueger političen shod, na katerem je rekel, da je parlament nesreča za Avstrijo in da bi bilo treba prositi: »Prosimo, ljubi, dobri cesar, vzemite za nekaj časa vladno roko brez odvisnosti na katero koli stran in oskrbite, da pride že vendar stvar v pravi red«. Nadalje je rekel, da Nemcem manjka sloge in discipline, ker hoče biti vsak general, navaden vojak pa noče biti nihče.

Pomnožitev avstrijske mornarice.

Dunaj, 18. aprila. V skupnih ministrskih konferencah je vojna uprava baje tudi zahtevala pomnožiti kredit za mornarico. Sporazumljenje pa se ni doseglo ter pride zadeva pred kronski svet. Vsekakor pa se predloži delegacijam zahteva za pomnožitev torpedovk.

Bolgarsko-belgijski spor.

Sofija, 18. aprila. Diplomatične vezi med bolgarsko in belgijsko vlado so se prekinile, ker ni hotela bolgarska vlada izročiti Belgiji dveh Belgijcev, ki sta pri bruseljski kolonijalni banki izvršila velika poneverjenja ter zbežala v Sofijo. Da se spor poravnava, imela sta ministri Petrov in Petkov v Sitnjakovem posvetovanju s knezom, ki je prišel tja iz samostana Rilo.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 18. aprila. V avdi jenci pri sultanu sta si z bolgarskim zastopnikom Načovićem medsebojno zatrjevala prijateljstvo. Na bolgarsko prebivalstvo je napravilo dober vtis, ko so turške oblasti tudi v Drinopolju začele izpuščati zaprete Bolgare. Toda kmalu se je pokazalo, da je pomiloščenje le navidezno, ker za izpuščene takoj drugje polove pod raznimi pretvezami še več nedolžnih Bolgarov ter jih vtaknejo v ječo.

Solun, 18. aprila. Mohamedani so uprizorili pred ječami v Jedikulah velike demonstracije ter hrupno protestirali proti vladni odredbi, da izpusti vse Bolgare, ki so bili obsojeni in zaprti v zadnjih 18 mesecih. Tudi Grki glasno mrmrajo proti izpustu Bolgarov. V Radni so bili o pravoslavni Veliki noči veliki pretepi med Grki in Bolgari.

Solun, 18. aprila. Načelniki lanskega gibanja v Monastiru, Gruev, Lozančev in Sugarov, so ponu-

dili po civilnih agentih, da se podvržejo. H ilmi paša jim je zagotovil pomiloščenje.

Carigrad, 18. aprila. Armenski vodja Andranik je s svojimi četami napadel v okraju Genoči tri armensko kurdijske vasi ter jih požgal, ker se prebivalci niso hoteli pridružiti njegovim četam. V neki drugi vasi je njegova četa pomorila 30 Mohamedancev.

Cetinje, 18. aprila. Zaradi ribarstva na Skendrskem jezeru je prišlo v Vrači do spopada med Turki in kristjani. Pet kristjanov je močno ranjenih, eden pa je ubit. Črnogorski in ruski konzul sca zahtevala, da se k jezeru takoj pošlje vojaška posadka.

Combes prva oseba v republiki.

Pariz, 18. aprila. Opozicijsko (klerikalno) časopisje se neizmerno jezi, ker se vsem intrigam ni posredilo, izpodkopati ministrskemu predsedniku Combesu stališča, temu njegova moč in slava še celo naradja. Ker sta vojni minister André in mornarični minister Pelletan odpotovala, poverjeni sta Combesu tudi ti dve ministrstvi začasno, tako da je Combes sedaj ministrski predsednik, naučni minister, minister notranjih zadev, vojni minister in minister mornarice. Ker v nekaterih dneh odpotuje predsednik Loubet, prevzame v smislu ustave tudi njegovo mesto začasno Combes, ki bo na ta način združil v svoji roki vrhovno moč in oblast francoske vlade.

Dopisi.

Iz St. Ruperta. V petek ob polu devetih zvečer, ko so se trudni prebivalci pripravljali k počitku, je centrupertecane in okoličane prestrašil plat zvona in požarna tromba. Goreti je pričelo v četrty ure oddaljeni, na prijaznem hribočku stoječi vasi Vrh. Po neprevidnosti gospodinj, ki je šla s preprosto gorečo lešerbo pod streho, vnelo se je ondi nakupičeno predivo in slamnata streha. V hipu je bila hiša v plamenu, ki je z grozno naglico vnela tik stoječa poslopja. Bil je iz St. Ruperta grozno veličasten pogled. Požarna bramba iz St. Ruperta je bila s svojo izborni brizgalno hitro na licu mesta, toda z brizgalno niso mogli delovati, ker ni na Vrh in v bližini vode, ki teče globoko v dolini. Velika sreča je, da je bilo mirno vreme in so se plameni iz gorečih poslopj spenjali naravnost proti nebu, ker sicer bi pogorela vsa obširna vas, v kateri so s slamo krite hiše nakupičene druga tik druge. V dveh urah so trem gospodarjem popolnoma do tal pogorele njihove hiše in vsa gospodarska goslopa: hlevi, podi, kozolci in svinjaki. Dva gospodarja sta zavarovana — baje pri Feniku — za male svote, tretji, gospodinja z obilo družino, pa nič in ravno tej je požar uničil največ, pravse, celo nekaj denarja. Sirote sedaj niso le brez strehe temveč tudi brez

hrane in oprave. Preživljajo jih sedaj usmiljeni bližnji sosede, ki hvalijo Boga, da ni bilo vetra, ob katerem bi bila pomoč brezuspešna. Priznanje in zahvalo zaslužijo vrli požarni brambovci iz St. Ruperta, ki so se požrtvovalno trudili ne le ob času največje nevarnosti temveč čuli vso noč in gasili drugi dan celo dopoldne. Zahvala gre požarni brambi iz Mokronoga, ki je prišla primeroma oddaljenosti hitro na pomoč. Žal, da je morala ostati njena brizgalna v dolini, ker bi na hribu brez vode itak morala mirovati. Kdor si ogleda pogorišče, se mora čuditi, kako je bilo mogoče ubraniti polno tik stoječih, le par metrov od požara oddaljenih hiš in poslopj. Pri rešilnem delu sta ponesrečila dva vrta požarna brambovca. Osemnajstletni mladenič Franc Prah, posestnik sin iz St. Ruperta, premočen vsled tarnanja in vpija pogorelecev in misleč, da je še kak otrok v goreči hiši, bil je v hipu pod gorečim krovom, vrgel iz izbe zavitek usnja, hoteč pogledati v drugi konec hiše, zastavil mu je plamen pot, hitel je nazaj v izbo, kjer se je tudi že podiral goreči strop, strl okno in srečno skočil na prsto, a v tem trenutku pade nanj del goreče strehe. Brž so ga polili z vodo, vendar je silno opečen po obrazu, vratu in rokah. Peljali so ga drugi dan v bolnišnico v Novo mesto. Drugi ponesrečenec je marljivi brambovec Jaki Jože, posestnika sin iz St. Ruperta. Ker se mu je izpodmaknila lestva, padel je visoko raz streho na trda tla, kjer je nezvesten obležal. Z drgnjenjem in vodo so ga obudili, da je vstal in s pomočjo tovariša odšel domu. Bojimo se zanj, ker ima bolečine v prsih in v križu. Tudi tega so drugi dan peljali k zdravniku. Želimo vrlima mladeničema, ki sta se ponesrečila pri izvrševanju plemenitega dela, da bi skoraj okrevala. Silno je primanjkovalo vode, ki so jo vsled tega štedili in uporabljali le za brambo negorečih bližnjih poslopj. Vendar bi jo bilo lahko več na razpolago, ako ne bi marsikateri gledalec in gledalka prepuščala skrb požarnim brambovcem. Zatorej kličemo vsem ženam in dekletom: Prihajajte k požarom s škafom v roki! V soboto zvečer ob isti uri ko prejani dan je zopet zadonela požarna tromba. Gorelo je na Ravneh, oddaljenih poldrugo uro od St. Ruperta. Pogorel je posestnik Kordan. Vse mu je uničil ogenj: hišo in obširna gospodarska poslopja in zadnji denar, ki ga je imel. Gospodar je pri rešilnem delu ponesrečil. Iz gorečega hleva je hotel rešiti junico, med tem pa se je nanj usul goreči strop. Vsega opečenega so potegnili ven. Bori se s smrtno in je malo upanja, da okrevi. Zavarovan je za neznatno svoto. Zavarovalnice in usmiljena ljudi prosimo: na pomoč pogorelcem in ponesrečencem!

Iz Novega mesta. Zadržana rokodelcev v Novem mestu je imela v nedeljo, dne 17. aprila, v gostilni pri »Slonu« svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo precejšnje število združinskih članov. Obrtno oblast je zastopal g. Grasseli, trgovsko ministrstvo združnega inštruktorja namestnik g. dr. Blodič, ter kot zastopnika deželne zveze krajskih obrtnih zadrug gg. Engelbert Franchetti in Ivan Kregar. Načelnik g. Frančič je poročal o delovanju združ-

Dalje v prilogi.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)
(Dalje.)

Dandanes se dostikrat čujejo iz razi neke resignacije, češ, klerikalizmu ni priti do živga, njegova moč je prevelika, vzlic vsemu odporu bo klerikalizem končno vendar triumfirati. Res, časih obidejo človeka take misli ali opravičena ta resignacija ni in tudi utemeljena ni. Zgodovina priča, da nobena moč na svetu ne zadobi trajne zmage, ako ne soglaša z duhom časa, da noben triumf ni prišten, če ni posledica časovnih gibanj. Papež Inocencij je ponižal cesarje in kralje, strl moč mnogoštevilnih vekašev in republik, obnovil iz nič papeško državo, pridobil papeštvu velikansko veljavo in velikanski sijaj, ali duha časa ni mogel z vso svojo močjo in z vsemi svojimi zakoni ukovati v spono — kakor je želel.

Trinajsto stoletje je bilo pravzaprav nepretrgana vrsta revolucij, v katerih se je duh svobode otresel fevdalizma ter cerkvenega in državnega jeroštva ter položil temelj politični svobodi, kakor tudi svobodi mišljenja in vere. Cerkev je sicer gibanje za versko svobodo z vso krutostjo zati-

rala in iskre, ki se je bila vnela, ni mogla zadušiti. Narode je prešinilo neko pomladansko navdušenje za boj zoper dogmatično obliko, s katero je papež Inocencij III. hotel človeštvo potisniti pod svoj podplat; z nekim navdušenjem so se narodi oklepali nazorov, ki jih je cerkev proglašala za krivoverske. Ravno v času papeža Inocencija III., ko se je v cerkvenem organizizmu izvršila najmočnejša koncentracija in se je v nekem zmislu uresničil cerkveni ideal o svetovni monarhiji pod papeško nadvlado, ravno tedaj je nastala za enotnost cerkvenih nauk velika nevarnost. Inocencij III. je to nevarnost dobro spoznal in je krivoversko gibanje preganjal tako divje, da je tiger proti temu še usmiljeno bitje. Grozovito uničenje Albin-genzov je bilo delo papeža Inocencija in takrat prelita kri kriči še danes do neba po maščevanju.

V Inocencijevih časih se je drugič pojavila nezmislina dokrina o popolnem uboštvu kot verskem idealu. Ta nauk o popolnem uboštvu je bil jedro tedanjega »krivoverstva« in vzpričo nenasiene lakomnosti cerkvenih mogotcev silno orožje proti papeštvu. Ali cerkev je znala odnekdaj imeti dve železi v ognju. Kakor vidimo dandanes, kako zna klerikali-

zem na eni strani polniti svoje bisage in služiti kapitalizmu, na drugi strani pa sovražnike kapitalizma, delavstvo in kmetski proletarijat organizirati, da gre v boj proti svojim lastnim interesom, tako je za Inocencijevih časov znal zbirati zaklade in se obenem laskati tistim ljudem, ki so se iz verske gorečnosti razvneli za popolno uboštvo. Nihče ni to gibanje za popolno uboštvo tako spretno znal uporabiti za polnenje bisage, kakor so to znali tedanji cerkveni mogotci. Sredstvo za to so bili beraški redovi, ki so kmalu zadobili mogočen vpliv in — ogromna premoženja, ki pa so največ storili, da je šele čez nekaj stoletij prišlo do velike reformacije, ki bi bila sicer najbrž že v Inocencijevih časih nastala.

Naslednik papeža Inocencija III. je postal Honorij III. dne 24. julija 1216., ali v Lateranu se je mogel naseliti šele 4. septembra tistega leta. Honorij je bil star mož, kateremu se ni moglo v nramnem oziru nič očitati in zato so bili Rimljani z njim nekaj časa jako zadovoljni. Ko so se Rimljani lotili vojne proti mestu Viterbo in je papež skušal v prid Viterba posredovati, so se Rimljani uprli, tem hitreje, ker se je bila v Perugiji začela velika vojna demokratov proti

plemstvu in duhovščini. Maja meseca 1225. je moral papež Honorij III. bežati iz Rima in se vsled prepira s cesarjem skrivati po raznih krajih. Šele po dolgih pogajanjih se je smel vrniti v Rim, kjer je umrl dne 18. marca 1227.

Miroljubnemu Honoriju je sledil železni Gregor IX. iz rodovine Conti in netjak Inocencija III. Gregor je bil kmalu zapleten v boj s cesarjem in z Rimljani. Papež je nastopal kakor kak turški paša. Prvo je bilo, da je pozval cesarja Friderika, naj začne novo križarsko vojno. Cesar je tudi odričnil, ali ker je na morju obolel, se je vrnil na kopno in se izkrcal v Otranto. V tem, ko je cesar tam ležal v težki boleznici, ga je papež kar na kratko — preklel, edinole zato, ker se je bil vrnil na kopno. S tem je papež zanetil strašen plamen in provzročil velik boj. Rimljani so koj stopili na cesarjevo stran in ko je papež na velikonočno nedeljo v cerkvi sv. Petra v svoji pridigi napadel cesarja in ga preklinjal, tedaj je narod v cerkvi napadel papeža. S palicami in brcami je narod signal papeža izpred altarja; skoro vse prebivalstvo je seglo po orožje in papežu se je komaj posrežilo, da je pobežnil iz Rima. Šel je v Viterbo, a Rimljani

so poslali celo armado za njim, tako da je moral bežati naprej, vprvo v Rieti in potem v Perugijo. Sicer je papež Rimljani slovesno preklel, ali Rimljani se za to niso dosti zmenili.

Cesar nikakor ni imel namena opustiti obljubljeno križarsko vojno. Čeprav ga je bil papež preklel, se je vendar odpravil v sveto deželo. Sedaj pa divji papež Gregor zopet ni bil zadovoljen, ter je cesarja, ki je šel osvoboditi Jeruzalem, proglasil za roparja. Ko cesar ni šel v križarsko vojno, ga je papež preklel, in ko je šel, ga je papež zopet preklinjal. V tem se je prav jasno pokazalo, da papeža vodi edinole neizmerna gospodstvalželjnost. A ta divji, ta blazni fanatizem je imel tudi svojo dobro stran. Papeževo postopanje je pokazalo, da je bila pri križarskih vojnah odločilna samo lakomnost cerkvenih mogotcev, saj če bi jim bilo za osvobojenje Jeruzalema, bi papež ne bil preklinjal tistega, ki je šel Mohamedance preprodati od zveličarjevega groba. Gregor je s svojim postopanjem proti cesarju provzročil, da od tedaj v Nemčiji ni bilo več mogoče vzdigniti križarske vojne in da so pozneje sploh prenehale te vojne, ki so cerkvenim poglavarjem donesle tako ogromnih zakladov. (Dalje prih.)

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju več take priliko! 500 komadov za 1 gld. 95 kr. Krasno pozlačena, precizna ura, ki točno gre in ki se zanjo 3 leta jamči, z jako primerno verižico; moderna svilnata kravatna za gospode; jako fini žepni robci; lep prstan za gospode z mit. žlahtnim kamnom; krasen usnj. mošniček; jako fino žepno zrcalo; par manjših gumbov; 3 gumbi za srajce, (3% duble-zlato) s patentnim zaklepom; jako fin tintnik iz niklja; en album s 36 najl. slikami; eleg. par. broša za dame (novost); 1 par boutonov od simli brila, jako podobno; 3 šalji predmeti za stare in mlade; 20 različnih stvari za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, ki se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošlje z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, za samo 1 gld. 95 kr. Razpošilja se proti pošti, povzetju ali če se denar pošlje naprej. Dunajska centralna razpošiljavnica 1049 P. Lust, Krakov (Krakau) št 168. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Oton Zupančič 2-46

Čez plan.

To najnovejšo knjigo Zupančičevih poezij je pozdravila kritika zelo radostno in jo ocenila izredno laskavo. „Zlato knjigo“ moderne slovenske lirike jo naziva kritik Sever v „Slov. Narodu“, pa tudi „Slovenec“ ter „Dom in Svet“ sta priznala Zupančiča brez vsega pridržka za največji lirski talent med sodobnimi slovenskimi pesniki. Ta soglasna ugodna sodba sicer tako nasprotujočih si listov pač neoporečno dokazuje, da se je poridilo na polju naše lirike nekaj res nenavadnega, nekaj takega, kar sili tudi nasprotnika, da to prizna, hoče, nehoté.

Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentner-ja

v Ljubljani

broš. po 2 K, s pošto po 2 K 10 h; v panteon-izdaji po 3 K, s pošto po 3 K 10 h.

es. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. jutraj, ob 11. uri 6 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2amo v oktobra. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 5 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Največja zaloga,

najboljša in najcenejša
za naročevanje ozir. nakupovanje

Copičev za pleskarje, sobne slikarje, zidarje in mizarje.

Lakov, pristnih angleških, za vozove.

Emajlne prevlake, pristne, v posodicah po 1/8, 1/4, 1/2 in 1 kg.

Jantarjeve glazure za pōde. Edino trpežno in najlepše mazilo za trde in mehke pōde.

Voščila, štedilnega, brezbarvna in barvastega za pōde; najcenejše in najboljše.

Rapidola, pripravljena za vsa kovrsta prevlake.

Brunolina za barvanje naravnega lesa in pohištva.

Olje proti prahu.

ADOLF HAUPTMANN

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Oljnatih barv, priznanih najboljših.

Oljnatih barv v tubah dr. Schönfelda.

Firneža prirejenega iz lanenega olja; pristen, kranjski.

Steklarskega kleja, pristnega, zajamčeno trpežnega.

Gipsa, alabastrskega in štukaturnega.

Karbolineja, najboljšega.

Fasadnih barv za apno.

Barv, suhih, kremičnih, prstev, nihirudinskih.

Kleja za mizarje in sobne slikarje.

Vzorcev za slikarje, najnovejših. 645-16

LJUBLJANA.

Ustanovljeno l. 1832.

Bratje NOVAKOVIĆ

Ljubljana
Stari trg št. 15.

lastniki vinogradov na otoku Braču in
v Makarskem Primorju v Dalmaciji.

Prvo vzorno skladišče dalmatinskih vin, tropinovca, konjaka in
olja na drobno in na debelo.

758-11

Spretni šivilje

se sprejmejo takoj za stalno.
Pred igriščem št. 3 pritličje
na desno.

V restavraciji „Nova
Pivana“ v Zagrebu

se sprejmeta 1100-1

2 spretni in brhki

natakarici

zmožni kakega slovanskega jezika.

Ponudbe s fotografijo naj se pošiljajo na naslov: „Nova Pivana“, Zagreb, Draškovičeva ulica 24/26.

AVGUST REPIC

sodar 16

Ljubljana, Kolezijske ulice 16
(v Trnovem)
izdeluje, prodaja in popravlja
vsakovrstne

sode
po najnižjih cenah.

Prodaja stare vinske sode.

J. S. Benedikt

v Ljubljani, Stari trg
(tik glavne prodajalne
na voglu).

Največja zaloga

klobukov

najnovejše fačone.

Nizke cene.

Prodaja na drobno in debelo.

Ceniki brezplačno.

Glavna trgovina:

Stari trg šte. 21.

Pekarija

in slaščičarna

J. ZALAZNIK

Jiljalke:

Glavni trg 6

in

Sv. Petra cesta 26

Avg. Agnola

Ljubljana

Dunajska cesta št. 13.

Velika zaloga

steklenine, porcelana, svetilk, zrcal, šip itd. itd.

Steklenice, kozarci, vrčki itd.

po najnižjih cenah.

Dobro izuččen

trgovski pomočnik

išče službe v trgovski podružnici.

Kdo? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

1086-2

Smrekov

brusilni in celulozni 1098-1

les

se v vsaki množini redno

kupuje.

Prijazne ponudbe pod šifro: „L. W. 1000“ upravništvu „Slov. Naroda“.

Dobro urejena 1086-2

pekarija

s stanovanjem na Brezjah pri Mariji Pomagaj — se takoj odda v najem skusenemu pekovskemu mojstru.

Natančneje pri Alojziju Fröhlichu na Brezjah, Gorenjsko.

Velika lesna industrija

z žago in stroji na vodno silo se pod ugodnimi pogoji takoj iz proste roke proda, eventualno s kakim posestvom zamenja.

Ponudbe se sprejemajo pod naslovom: Lepa industrija, poste restante, Ljubljana, glavna pošta. 1079-3

363-32

„Škrat“

edini slovenski humoristično-satirični tednik, ki prinaša izključno originalne slike.

Izhaja v Trstu vsako soboto. — Naročnina za vse leto 6 K, za pol leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 štolink.

Zahtevajte brezplačne številke na ogled!

363-32

Naše nizke cene vzbujajo pozornost!

Trpežni moški čevlji iz usnja z obšivkom par gld. 2-80.	Izvrstni moški čevlji za zavezovati par gld. 3-—.	Močni, gladki moški čizmi (štiflet) par gld. 2-80.
Trpežni ženski čevlji za vsakdanjo rabo par gld. 2-50.	Zelo močni ženski čevlji za zavezovati par gld. 2-80.	Izvrstni ženski čevlji z gumbi par gld. 3-—.
Elegantni, barvani moški čevlji za zavezovati, par gld. 3-50.	Priročni moški čevlji iz jadravine par gld. 1-—.	Barvani moški usnjati sandali par gld. 2-75.
Priročni ženski čevlji za na ulico par gld. 1-30.	Elegantni ženski salonski čevlji par gld. 1-50.	Ženski čevlji z navskrižnimi zaponami, črni in barvani, par gld. 2-—.

Najfinejši krem (mazilo) za rujava in čna obutala.
Popravila se najboljše in najceneje izvršujejo.

Alfred Fränkel

kom. družba prej:

Mödlinška tovarna za čevlje
v Ljubljani

Špitalske ulice šte. 9.

Zastopnik: A. Preatoni.

736-6

Trgovina

z delikatesami in opojnimi pijačami
se takoj odda.

Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

1099-1

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamavlja in ekskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavecije.

Ekompt in inkasso menic.

Daje prodajne na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Bozama naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne zdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

39-44

Zaradi preuredbe trgovine

se nastopni, v moji zalogi
se nahajajoči, zdolaj na-
vedeni

**damski in otroški
predmeti kakor tudi
platneno blago**

opuste in se bodo
**od ponedeljka
18. aprila**

počenši **razprodajali s
40 % do 75 % popu-
stom**, nekaj predmetov se pa
razproda za vsako ceno.

Perilo, srajce, korzeti,
hlače, frizirski plašči.

Spodnja krila, svilnata,
volnata in satenasta.

Predpasniki, za dom in
za šolo.

Moderci, tudi najnovejših
oblik.

Spodnje jopice, tkane.

Spodeje hlače, tkane.

Bluze.

Varovalci modercev,
beli in barvasti.

Nogavice, vsakovrstne.

Oblačilca za dečke in
deklice.

Cepice za dečke.

Cepice, ploščate za
deklice.

Rokavice za dame in
otroke.

Kopalno perilo.

Čipkasti trakovi.

Platno za rjuhe,
150, 175, 195 cm široko.

Platno za perilo,
60, 78, 90, 117 cm široko.

Namizni prtji, izcela in
na meter.

Serviete.

Garniture za kavo.

Brisalke, na tucate in
na meter.

Brisalne rute, za kuhinjo
in za jedilno opravilo.

Milieu, podolgaste pre-
proge, prtji za kre-
dence in pladnje.

Različni drugi predmeti.

Gorenje blago je deloma lastnega
izdelka, vse drugo pa tudi najboljši
fabrikat, ker nikdar nimam v zalogi
bazarskega blaga.

**Kdor bi torej rad kaj do-
brega ceno kupil**, naj ne
zamudi te ugodne prilike.

Z velespoštovanjem 1067-3

C. J. Hamann.

Ljubljana, 14. aprila 1904.

To blago se ne pošilja na dom
na ogled.

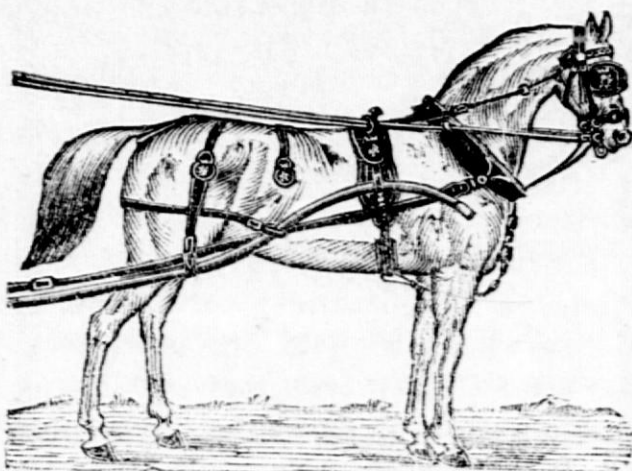
**Nikogar se ne sili, da
kaj kupi!**

DRAGOTIN PUC

tapetnik in preprogar
Dunajska cesta števil. 18
izvršuje vsa tapetnarska dela
ter ima v zalogi vse v to stroko
spadajoče predmete last-
nega izdelka.
Vodja ljubljanske podružnice pohištva prve kranjske
mizarne zadruge v št. Vidu nad Ljubljano.

Jernej Bahovec

trgovina papirja, pisalnega
in risalnega orodja
v Ljubljani
Sv. Petra cesta števil. 2
Filijalka:
Resljeva cesta števil. 7
priporoča:
Najboljše urejeno zalogo raz-
ličnega papirja, trgov-
skih in poslovnih knjig,
šolskih zvezkov, biljež-
nic, črnila itd.
Dlanih, Avstrijske zgo-
dovine za ljudske šole.
Nastenske table za črni-
cevo računanje.
Šolske knjige za ljudske
šole.
Moliventke v raznih vezeh.
Tiskovine za gospode odvet-
nike in c. kr. notarje.
Kipe slovenskih literatov.
Razno galanter. blago itd.
Nizke cene, točna in solidna postrežba.

JOSIP STUPICA

germenar in sedlar
v Ljubljani, Prešernove ulice števil. 5.
Priporočam svojo zalogo najrazličnejših
konjskih oprav
katere imam vedno v zalogi, kakor tudi
vse druge konjske potrebščine.
Cene nizke.

3 ogastvo las
z lasnim cvetom in po-
mačo „Linge Long“
po 1 K;
3 isernati zobje
z „Menthol“-ovo ustno vodo
in zobnim praškom po 1 K 60 h;
2 epota polti in
telesa z „Aida“-
milom: cvet-
lično 60 h, cream 1 K.
Dobiva se le v
Orlovi lekarni
Mr. Ph. Mardetschlager, kemik.
Jurčičev trg Jurčičev trg
v Ljubljani.
Razpošilja se proti vpošiljavi
zneska ali s poštnim povzetjem.

Jv. Seunig

trgovec z usnjem
na drobno in debelo 17
v Ljubljani, Stari trg št. 7
priporoča
olje zoper prah
dosedaj najboljšo, pristo ben-
cina, smole, petroleja ter kislin
brez konkurence, brez vsacega duha
po najnižjih cenah:
1 kg. 50 h, 50 kg. a 70 h, pri
nakupu večje množine še ceneje.
Novo! Patentirano Novo!
nepremočljivo mazilo
za počrnenje rujavih
čevljev, usnja itd.

**Žrebanje nepreklicno
23. aprila 1904.**

**Glavni dobitnik
kron 40.000 kron**

**Srečke ogrevalnih sob
à 1 krono**

priporoča 789-13

J. C. Mayer, Ljubljana.

Dobitki, ki obstoje v efekti, se v denarju ne bodo izplačevali.

Kaj je in kaj obsega ?

ravnokar v c. kr. dvorni in državni tiskarni
dovršeno delo, ki sta ga pospeševali vis. c. kr.
ministrstvi notranjih zadev in za trgovino:

Avstrijski centralni kataster

Ta doslej prva izdana, na podlagi avtent. uradnih podatkov sestavljena
edina popolna

Adresna knjiga za vse Avstrijsko

obsega v 10. oz. 11. zvezkih, ki se lahko posamič kupijo:

Vse protokolirane in neprotokolirane trgovske, industrijske in
obrtne obrate in natančno oznamenilo njih protokoliranja.

Vse naslove abecedno urejene po deželah, krajih in obrtih.

Abecedno urejeni zaznamek strok za vse zvezke.

Popolni LEKSIKON KRAJEV in POŠT. 3182-39

V vsakem zvezku v c. kr. vojaško-geografičnem zavodu na-
pravljeni zemljevid dotične dežele.

Natančno oznamenilo vsake mestne, tržke ali krajevne občine,
oziroma kraja.

Pri vsaki občini se tudi dalje natančno razvidi:

okrajno glavarstvo in okrajno sodišče, obseg, število pre-
bivalstva, občevalni jezik, cerkvena oblastva, šole, poštne,
železniške, paroplovske, brzojavne in telefonske postaje.

Cena zvezkom:

Zv. I. DUNAJ K 13.-	Zv. VI. PRIM. I. DALM. . . K 6.60
Zv. II. SP. AVSTRIJSKO „ 14.60	Zv. VII. TIR. I. PREDARL. „ 12.-
Zv. III. G. AVST. I. SLCB. „ 11.80	Zv. VIII. CESCO (dva dela) „ 32.-
Zv. IV. STAJERSKO . . . 10.-	Zv. IX. MOR. I. SLEZIJA „ 25.-
Zv. V. KOR. I. KRANJSKO „ 8.-	Zv. X. GAL. I. BUKOV. „ 27.-

Naroča se v

KATASTERSKI ZALOZI, Dunaj IX. Hörlg. 5.
kakor tudi v vsaki knjigotržnici tukaj in v inozemstvu.

Velika prodaja spomladanskega blaga

firme

A. Primožič

na Mestnem trgu

(prej Goričnik & Ledenik) se prične

v sredo, dne 6. aprila t. l.

Posebno opozarjamo na

926-6

dražestno svilnato blago

v bogati izbiri od 59 kr. do glid 4.-;

lično blago za obleke

120 cm široko, meter od 36 kr. naprej;

najfinejše francoske robe

120 cm široko, meter od glid. 2.- do glid. 4.-;

svilnati foulardi, imit. 78 cm široki, od 36 kr. naprej;

Voile de Laines, imit. 78 cm široko, od 35 kr. naprej;

pralno blago, batisti, bosensko blago

meter od 16 kr. naprej;

pralno blago, batisti, prve vrste fabrikati

meter od 30 kr. naprej;

moško modno blago za cele obleke

od glid. 5.- naprej.

Moške srajce, ovratniki, kravate, žepni robci itd. ceno.

Velika zaloga narejenih bluz, juponov, srajc. — — — —

— — — — — Poceni čipke, čipkasto blago, svilnato blago za lišp.

Vsakovrstne preproge, posteljne garniture, platneno blago.

Solnčniki se razprodajo za vsako možno ceno.

Priporočamo vsakomur, da si ogleda zalogo, ne

da bi se ga sililo, da kaj kupi.